
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 178, juli, augustus 2022

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>

De Leerschool van de Verhoogde Christus

De vier geestelijke schoolklassen van het leven in Christus

Deel 7

De tweede klas

Discipelschap

Kernwoorden van de leerstof: *discipelschap, Heiland, Heer, Heilige Geest, wedergeboorte, doop, vervulling*

Van kinderen naar jonge mannen

“Ik schrijf u, **jonge mannen**, omdat u de boze hebt overwonnen. Ik heb u geschreven, **jonge mannen**, omdat u sterk bent en het Woord van God in u blijft en u de boze hebt overwonnen” (1 Johannes 2:12-14).

“Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn” (1 Cor. 6:19,20).

“De HEERE sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend spreekt. Daarna keerde hij terug naar het kamp, maar zijn dienaar Jozua, de zoon van Nun, een jongeman, week niet uit het midden van de tent” (Ex. 33:11).

“En Jezus trad naderbij en sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld” (Matt. 28:18-20 NBG).

Het volk Israël is aangekomen in de woestijn in hun reis naar het beloofde land. Op dezelfde wijze zijn christenen in de antitype aangekomen in de tweede klas van de leerschool van Christus. Deze klas beschrijft het proces dat baby's in het geloof geestelijk opgroeien tot jonge mannen. In de blauwdruk van de leerschool begint de tweede klas direct na de waterdoop en daarom met baby's in het geloof.

De tweede klas begint met discipelschap. Laten we daarom een overzicht geven tot waar we tot nu zijn gekomen en al hebben behandeld:

Klas	
1	Christus is gestorven
1	Christus is opgestaan
1	De waterdoop
1	Zekerheid van eeuwig leven
1	Wat is Geloof?
2	Discipelschap

Johannes benadrukt dat er een geestelijke groei moet plaatsvinden tot de jonge mannen die sterk zijn in het Woord en geleerd hebben om verzoeking te weerstaan. Zij hebben de boze overwonnen. De jonge mannen doen denken aan de woorden van Paulus: "*Wees waakzaam, sta vast in het geloof, wees manmoedig, wees sterk*" (1 Cor. 6:13). De sterkte van de jonge mannen heeft te maken met hun standvastigheid in het geloof. "*Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God*" (Rom. 10:17). Vanaf het begin staat het Woord van God centraal. We beginnen deze klas echter als baby's, als pasgeboren kinderen:

"En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien. indien u tenminste geproefd hebt dat de Heere goedertieren is" (1 Petr. 2:2,3).

Vanaf het begin staat het Woord van God centraal. Baby's krijgen melk, dat zowel eten als drinken voor het kind is. Hoe krijgt een baby de melk die het wil? Onder andere door zolang te huilen totdat het krijgt wat het wil. Zo gaat het meestal ook in het gebed van de jonge gelovige. We denken we dat we God net zo lang moeten overtuigen tot Hij ons hoort, totdat we krijgen wat we willen. De reden hiervan is dat "*wie van melk leeft, onervaren is in het woord van de gerechtigheid, want hij is een kind*" (Hebr. 5:13). De baby kent het karakter van de moeder nog niet. Zo leren we God kennen door Zijn Woord, de Bijbel, en de praktische werking die daarvan uitgaat. Dan is er de groei van baby naar jonge man in wie het Woord van God blijft.

In discipelschap is er een groei van gelovigen die melk nodig hebben naar volwassenheid in het geloof. Zij kunnen vast voedsel verdragen, "*hen die hun zintuigen door het gebruik ervan geoefend hebben om te kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad*" (Hebr. 5:14).

Een mooi voorbeeld van de volwassen en jonge christen vinden we in Philippezen 1:1a: "*Paulus en Timothéüs*", samenwerkend als dienstknechten in het geloof als discipelmaker en de discipel. Jezus gaf de opdracht om discipelen te maken, zoals Hij verwoordde in de *Grote Opdracht* (Matt. 28:18-20).

Een discipel is allereerst een leerling tegenover een leraar. Een leerling van Jezus houdt tevens een volgeling van Jezus in. De discipel is aanhanger van wat de Meester leert. Het is van groot belang te weten dat het woord 'discipel' alleen in de evangeliën en het boek Handelingen voorkomt. Enerzijds blijft een christen altijd een discipel, omdat we altijd leerlingen blijven. Anderzijds ondergaat het woord 'discipel' een verdieping. *Er is een progressieve openbaring in het Nieuwe Testament waardoor het woord 'discipel' in onbruik raakt.* Toch blijven de elementen van discipelschap in de tweede klas van cruciaal belang en zien we dat Jezus discipelschap projecteert naar de voleinding van de wereld.

De evangeliën en het boek Handelingen geven nog niet de volle openbaring van de zegen van het Nieuwe Verbond. In de wetenschap dat er nog een derde en vierde klas is, moeten we goed beseffen dat discipelschap, zoals we die in de tweede klas leren, *niet het eindstation is.* Maar zover is het nog niet en de jonge gelovige wil in volle vaart achter de Rabbi aan.

Natuurlijk kan de discipel Jezus niet volgen zoals Jezus wandelde op aarde. Hij woont nu in ons en volgt hij nu de inwonende Heer. De gelovige wil doen wat Hij zegt, meer op Hem lijken en een relatie met Hem hebben. *Dit betekent dat Christus min of meer nog een aparte identiteit in ons vormt en willen we steeds dichterbij Jezus leven.* De tweede klas is *relationeel.* Ik streef een Persoon te leren kennen die in mij woont, maar toch als aparte entiteit. Hij geeft mij de kracht en genade om in al mijn behoeften te voorzien en dat mij helpt het christelijke leven te leven. In de derde klas gaat Paulus een stap verder, van navolging naar identificatie, en schijft:

“Want de liefde van Christus dringt ons, die tot dit oordeel gekomen zijn: als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven. En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven en opgewekt is. Zo kennen wij vanaf nu niemand naar het vlees; en al hebben wij Christus naar het vlees gekend, dan kennen wij Hem nu zo niet meer” (2 Kor. 5:14-16).

Christus als Heiland en Heer

Aan het begin van de tweede klas is het van belang te beseffen dat Christus als Heiland, ook Christus als Heer betekent. Gods bedoeling door Mozes aan Farao was: *“Laat mijn volk gaan om mij te dienen”* (Ex. 9:1). Deze toekomstige dienstbaarheid wordt genoemd in de eerste klas, maar dat betekent niet dat onze eeuwig behoud al afhankelijk is van de heerschappij van Christus in ons leven.

Er bestaat een foutieve leer die bekend staat als *Lordship Salvation.* Lordship Salvation zegt, dat om voor eeuwig behouden te worden, Christus niet alleen als Heiland, maar ook als Heer moeten aannemen. Alleen als we ons ook aan Zijn heerschappij (Lordship) onderwerpen, zullen we voor eeuwig gered worden (salvation). Behoud is echter één ding en de heerschappij van Christus is een ander. Een onverlost mens is *“dood door de overtredingen en zonden”* (Ef. 2:1). Hij is nog niet in staat om Christus Heer te maken van iets dat hij nog niet eens bezit. Hij moet eerst overgaan uit de dood in het leven (Joh. 5:24). Pas dan kom de heerschappij in beeld. Dat begint dan meteen in de tweede klas, met discipelschap.

“Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem” (Col. 2:6 NBG). Het wandelen komt meteen na het aanvaarden.

“Als iemand tot Mij komt en niet haat zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn. En wie zijn kruis niet draagt en achter Mij aan komt, kan geen discipel van Mij zijn” (Joh. 14:26,27).

“En wie zijn kruis niet draagt en achter Mij aan komt, kan geen discipel van Mij zijn. Want wie van u die een toren wil bouwen, gaat niet eerst zitten om de kosten te berekenen, of hij de middelen wel heeft om het werk te voltooien?” (Lukas 14:27,28).

“Zo kan dan ieder van u die niet alles wat hij heeft, achterlaat, geen discipel van Mij zijn” (Lukas 14:33).

In Romeinen 12:1 roept Paulus de gelovigen op hun lichamen te stellen tot een levend, heilig en voor God welgevallig offer. Dat is hun redelijke eredienst, want nu Christus alles heeft gegeven, geven wij ons ook geheel en al. Wij behoren Hem toe.

De tweede klas benadrukt de volledige, onvoorwaardelijke overgave van ons leven aan God, dat Zijn wil in ons leven wordt gedaan. Laten we daarom deze klas binnengaan met het krachtige besluit dat ons hart voor God is en alleen Zijn wil nog geldt in ons leven.

Onze verlossing en eeuwig behoud zijn cruciaal, maar onze keuze om een discipel te zijn is ook cruciaal. Deze keuze bepaalt in hoge mate of de verdere leerschool met succes zal worden doorlopen. Het is één ding om uit Egypte verlost te zijn, maar een ander ding om het beloofde land binnen te gaan. Jezus zegt dat velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren (Matt. 22:14). Deze verkiezing heeft niets te maken met Egypte en met ons eeuwig heil, maar met de volheid van het beloofde land. We moeten de innerlijke keuze maken om een Jozua of Kaleb te zijn of een van de velen die door ongeloof het land niet konden binnengaan. We maken deze keuze zoals de slaaf die zijn heer volledig wilde toebehoren:

“Maar als de slaaf nadrukkelijk zegt: Ik heb mijn meester, mijn vrouw en mijn kinderen lief, ik wil niet als vrij man vertrekken, dan moet zijn meester hem bij de rechters brengen. Hij moet hem bij de deur of de deurpost brengen. Zijn meester moet dan met een priem zijn oor doorboren. Zo zal hij hem voor eeuwig dienen” (Ex. 21:5,6).

Het is veelzeggend dat de priem door het oor werd doorboord. Het oor is om te horen. De slaaf luistert voortdurend en geeft gehoor aan wat zijn meester hem vraagt. *Obedientia*, gehoorzaamheid, komt van het Latijnse *ob-audire*, wat een versterkte vorm van *audire* (= luisteren of horen) aanduidt. Gehoorzaamheid gaat daarom over aandachtig luisteren, ge-hoor-zaamheid. De slaaf is gehoorzaam, omdat hij zijn meester liefheeft. Zo gaan ook liefde voor God en gehoorzaamheid aan Hem samen. De Bijbel spreekt ook over de gehoorzaamheid van het geloof (Rom. 1:5; 16:26).

“Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft” (Joh. 14:21).

“Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden in acht nemen” (1 Joh. 5:3).

Paulus noemde zich een slaaf van Christus en had dezelfde innerlijke beslissing genomen. Hij telde zijn leven niet en achtte het niet kostbaar voor zichzelf (Hand. 20:24). Het is daarom van groot belang, voordat een gelovige verder gaat in de leerschool van Christus, zijn of haar leven voor altijd aan de Heer over te geven die ons heeft gekocht door Zijn bloed.

Twee bedieningen van de Heilige Geest

Er bestaat een bediening van de Heilige Geest met betrekking tot onze wedergeboorte die verbonden is met *opstanding* en een doop van de Heilige Geest die verbonden is met *ascentie*, de verhoging van de Heer.

1. “Ontvangt de Heilige Geest” (Joh. 20:22) - wedergeboorte

Hoewel de belofte van de Vader werd uitgestort op de Pinksterdag en niet eerder, zei de Heer op de dag van Zijn opstanding, bij de verschijning aan Zijn discipelen: “*Ontvangt de Heilige Geest*” (Joh. 20:22). De Heer blies op hen, waardoor zij de Heilige Geest ontvingen. Wat heeft deze ontvangst van de Heilige Geest te betekenen ten opzichte van de doop met de Heilige Geest die pas op de Pinksterdag kon worden gegeven? Deze vraag is ook van belang om de Handelingen van de Apostelen te begrijpen. Er is maar één verklaring voor Johannes 20:22, namelijk dat dit het moment was van de wedergeboorte van de discipelen. Hoe weten we dat?

Ten eerste wordt wedergeboorte gegeven door de opstanding van Christus. Nu Christus was opgestaan, waren de gelovigen ook met Hem opgestaan (vgl. Rom. 6:3-5), en kon wedergeboorte plaatsvinden.

Een tweede reden waarom wedergeboorte van toepassing is in Johannes 20:22, is het feit dat de Heer op de discipelen *blies*. Het Griekse woord voor ‘blazen’ is in dit vers *en-phusao*. Het werkwoord komt nergens anders voor in het Nieuwe Testament dan hier.

In de Septuagint, de Griekse vertaling van het Oude Testament, komt het werkwoord voor het eerst voor in Genesis 2:7, waar God de levensadem in de neus van de mens blaast en hem daarmee tot een levend wezen maakt. Deze levensadem is de geest van de mens. In Genesis 2:7 wordt de geest van de mens ingeblazen, waardoor hij tot een natuurlijk levend wezen wordt. In Johannes 20:22, dat een antitype vormt van Genesis 2:7, blaast de Here Jezus op hen. *En-phusao* geeft de gedachte weer van lucht dat een voorwerp vult of zelfs doet opzwellen (vgl. het werkwoord *phusoo*, dat ‘opblazen’ betekent (1 Cor. 4:18-19). Wedergeboorte wordt verbonden met wind en blazen (vgl. Joh. 3:8), en met de vernieuwing door de Heilige Geest (vgl. Titus 3:5).

Het is een belangrijke ontdekking dat wedergeboorte plaatsvindt op basis van de opstanding met Christus en niet op basis van Pinksteren daarna: “*Geloofd zij de God en vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop*” (1 Petrus 1:3). Het laat ook zien dat er een verschil is tussen wedergeboorte en de doop met de Heilige Geest. Wedergeboorte voor een ieder kon plaats vinden vanaf de opstanding van Christus, maar dat geldt ook voor de doop met de Heilige Geest, ook voor ons, omdat de Pinksterdag ook achter ons ligt.

2. “De Heilige Geest over ons” (Lukas 24:49; Hand. 1:8) – kracht uit de hoge

“*En zie, Ik doe de belofte mijns Vaders op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met kracht uit den hoge*” (Lukas 24:49).

In Handelingen 2:33 lezen we: *“Nu Hij dan door de rechterhand van God verhoogd is en de belofte van de Heilige Geest van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij ziet en hoort”*. De Heilige Geest als belofte van de Vader wordt gegeven door de Zoon, nadat Hij is verhoogd. De basis van deze belofte van de Vader is daarom *de verhoging van de Heer*. Wedergeboorte is echter niet op basis van de verhoging van de Heer, maar op basis van *de opstanding van de Heer* (1 Petr. 1:3). Er is dus een aspect van Gods Geest dat te maken heeft met opstanding en een aspect dat te maken heeft met verhoging.

Christenen zijn met Christus opgewekt *“in nieuweheid des levens”* (Rom. 6:4). Dit betekent dat we zijn opgewekt in wedergeboorte. *“Toen het dan avond was op de eerste dag van de week [de dag van Christus’ opstanding] ... kwam Jezus in hun midden en zei ... Ontvangt de Heilige Geest”* (Joh. 20:19-22). In de Griekse tekst is het woord *“ontvangt”* hier een gebiedende wijs. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat zij de Geest pas later zouden ontvangen, want een gebiedende wijs wordt in het Grieks nooit in de toekomst geplaatst. Dit was het moment dat zij binnenskamers de Heilige Geest ontvingen, in tegenstelling tot de openlijke uitstorting tien dagen later. Vanaf het moment dat de discipelen de Heilige Geest ontvingen tot op de Pinksterdag, geeft de Bijbel getuigenis van het effect van hun wedergeboorte.

In Lucas 24:52 lezen we dat de discipelen als wedergeboren personen met grote blijdschap terugkeerden naar Jeruzalem. In Jeruzalem bleven de discipelen *“eendrachtig volharden in het gebed”* (Hand. 1:14). Dit is niets anders dan *“de eenheid van de Geest”*, waarvan Paulus sprak (Ef. 4:3). Deze blijdschap, eenheid en inzicht komen voort uit de wedergeboorte. Er was een beginpunt dat de discipelen de Heilige Geest ontvingen in de wedergeboorte op basis van Zijn opstanding, en er was een beginpunt waarop zij de Heilige Geest ontvingen op basis van Zijn verhoging. Zowel de opstanding als Pinksteren zijn nu historische feiten, zodat beide aspecten direct werkzaam zijn vanaf het moment dat wij tot geloof komen. Ze worden in Christus ontvangen. Ieder christen heeft daarom de Heilige Geest, want *“indien iemand de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe”* (Rom. 8:9). Zodra wij de Heilige Geest hebben ontvangen op basis van Zijn opstanding, zijn wij gelijktijdig in een positie om het volgende aspect van de Heilige Geest te zien, namelijk de Heilige Geest die ons kracht geeft om getuigen van Christus te zijn. Omdat wij in Christus zijn, zijn wij gezegend *“met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten”* (Ef. 1:3). In Christus werden we, toen we gelovig werden, ook verzegeld met de Heilige Geest van de belofte (Ef. 1:13). Dit is de belofte van de Vader in Lukas 24:49, die nu ons deel als is omdat de verhoging, de ascentie, van Christus een feit is in Christus. We omarmen dit feit zoals we ook onze wedergeboorte hebben omarmd. Het maakt niet uit of we de doop in de Geest ervaren, want door het geloof geeft de Geest ervan getuigenis op Zijn tijd.

Is de doop in de Heilige Geest **een tweede zegen**? In essentie niet, want In Christus werden we, toen we gelovig werden en wedergeboren, ook verzegeld met de Heilige Geest van de belofte (Ef. 1:13). De zegen was er dus al. Er is echter een opdracht om vervuld te worden met de Heilige Geest die in direct verband staat om Christus de heerschappij in ons leven te geven.

“Word vervuld met de Geest”

“En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest, en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart” (Efez. 5:18,19).

Laten we, als illustratie, kijken naar de volgende getuigenissen.

F.B. Meyer (1847-1929) was een baptistenpredikant en evangelist in Engeland. Hij was een tijdgenoot en vriend van de bekende evangelist D.L. Moody. Meyer schreef meer dan veertig boeken. Over de doop in de Heilige Geest – de belofte van de Vader – getuigde hij: *“Na de gebedsbijeenkomst liep ik het paadje op. Ik zei: ‘O God, als er één man is die de kracht van de Heilige Geest op hem nodig heeft, dan ben ik dat, maar ik weet niet hoe ik Hem moet ontvangen. En een stem zei tegen mij: ‘Zoals je vergeving hebt ontvangen uit de hand van de stervende Christus, ontvang de Heilige Geest uit de hand van de levende Christus’. Ik richtte me tot de Heer en zei: ‘Heer, zoals ik deze van de warme (zomer)lucht inadem, adem ik Uw gezegende Geest in’. Door het geloof, zonder emotie, nam ik de Geest aan, zoals ik sindsdien steeds heb gedaan”.*

F.B. Meyer strekte zich uit naar de Geest van Pinksteren, *“opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof”* (Gal. 3:14). Mogelijk merken we die kracht pas wanneer we kracht nodig hebben. Hierover zei F.B. Meyer: *“Zeg steeds weer: ‘Ik dank U, O mijn God, dat U Uw woord naar mij toe hebt bewaard. Ik heb mijn mond geopend om het te laten vullen, en U heeft het gevuld, hoewel ik nog niet een merkbare verandering heb ervaren’. Vroeg of later zal het doorbreken in je bewustzijn en zul je verblijden met grote vreugde en zal de vrucht van Gods Geest verschijnen”.*

Oswald Chambers (1874-1917) sprak en schreef zelden over zijn persoonlijke geestelijke ervaringen. Maar over de doop in de Heilige Geest schreef hij het volgende:

“Nadat ik als jongeman was wedergeboren, genoot ik erg van de aanwezigheid van Jezus Christus, maar er gingen jaren voorbij, voordat ik me helemaal aan Zijn werk overgaf. Ik was docent filosofie aan het Dunoon College, toen F.B. Meyer kwam spreken over de Heilige Geest. Ik nam me voor alles te ontvangen wat hiermee had te maken, en ging naar mijn kamer en vroeg beslist om de doop met de Heilige Geest, wat dat ook betekende”. Later schreef hij aan een vriend: *“Je stelde me een vraag over de doop in de Heilige Geest. Ontving ik die doop meteen en zonder moeite? Nee, trots en eer van veel christelijke vrienden hielden me ervan af. **Maar zodra ik bereid was alles op te offeren en mezelf op het altaar te leggen, was het zover”.*** Hij vatte de belofte van de Vader als volgt samen: *“En de discipelen werden gedoopt in de persoonlijke Heilige Geest; de levendmaking werd een toerusting. De doop in de Heilige Geest is de volledige eenwording van de wedergeboren persoon met Christus Zelf”.* Wedergeboorte uit de Heilige Geest moet leiden tot eenwording van de overgegeven ziel om toegerust te worden tot de dienst in de kracht van de Geest. Dit is de betekenis van de belofte van de Vader.

Het patroon van deze getuigenissen en van vele anderen is dat er een volledige overgave is aan de verhoogde Heer en er vrucht zal komen in onze groei van geestelijke baby's naar geestelijke jongemannen. Het is de kracht voor de bediening en om getuigen te zijn (Hand. 1:8). We hebben dit al in Christus ontvangen en wordt bevestigd door onze voorwaardelijke overgave aan Christus in het gebod om vervuld te worden. Laat deze overgave het begin zijn van onze wandel in discipelschap, met het oog gericht op het beloofde land.

Studievragen

1. Wat is de Grote Opdracht die Christus gaf?
2. Waarom kan Christus als Heiland en Heer niet gescheiden worden?
3. Welke twee bedieningen van de Heilige Geest ken je?
4. Wanneer begonnen deze bedieningen?
5. Wat is de basis van deze bedieningen?
6. Ben je de tweede klas begonnen met de duidelijke toewijding een discipel van Christus te zijn?
7. Hoe kun je hiervan getuigen?